

BOJOVÉ POUŽITÍ ÚTVARŮ NA BOJOVÝCH VOZIDLECH PĚCHOTY

V článku chci uvést charakteristiku a zkušenosti z bojového použití motostřeleckých útvarů a jednotek na bojových vozidlech pěchoty, které jsem získal při taktických cvičeních.

Nejdříve k charakteristice BVP. Bojové vozidlo pěchoty představuje kvalitativní skok v oblasti dosud známých obrněných transportérů i ostatní výzbroje motostřeleckého vojska. Slučuje obě dřívější koncepce řešení (dopravní a bojové), při čemž převažuje a je určující bojový charakter vozidla. Vzniklo na základě přehodnocení názorů na úlohu OT v současných podmínkách vedení bojové činnosti. Jeho hlavní předností je především jeho koncepční řešení jako pásového vozidla s vysokou pohyblivostí a průchodivostí, plavatelností a schopností leteckého transportu. Je schopné odolávat účinkům ZHN a účinkům současné výzbroje OT nepřítele. Organická výzbroj umožňuje účinně vést boj s nepřátelskými tanky. Družstvo BVP může bojovat i z úplně uzavřeného vozidla (všechny zbraně jsou zalafetovány v utěsněných střílnách).

BVP těmito vlastnostmi splňuje zásadní požadavky kladené na perspektivní bojový prostředek. Zabezpečuje plnění požadavků soudobé i perspektivní bojové činnosti, činnosti velmi dynamické a různorodé. Umožňuje samostatnost při vedení bojové činnosti; schopnost rychle využívat účinků vlastních jaderných zbraní; rychlý manévr na bojišti v podmínkách hromadného použití ZHN a ve složitých podmínkách; nepřetržitou bojovou činnost ve dne i v noci, v složité vzdušné situaci a v různých povětrnostních podmínkách; překonávat vodní toky plaváním; přesunovat se vzduchem a konat přesuny na velké vzdálenosti. Splnění těchto požadavků v plném rozsahu zabezpečuje výzbroj BVP, kanón, spřažený kulomet ráže 7,62 mm a komplet PTRS. Tato palebná síla je umocněna ještě zařazením rotních přenosných protiletadlových souprav pro boj s nízkoleticími vzdušnými cíli. Beze změny zůstala zachována dosavadní palebná hodnota družstva.

Tyto vlastnosti a schopnosti se odrážejí v kvalitě jednotek a útvarů vyzbrojených BVP. Motostřelecký pluk vyzbrojený BVP je kvalitativně vyšším

útvarem než ostatní motostřelecké útvary. Vysoké technické a bojové vlastnosti BVP umožňují pluku rychle využívat účinků jaderných zbraní, rychle se přesunovat i na velké vzdálenosti a neočekávaně zasazovat údery ve střetném boji, z chodu prolamovat obranu, vysokým tempem rozvíjet útok do hloubky, překonávat vodní překážky, zamořené prostory, energicky pronásledovat nepřítele a v krátkém čase vytvářet odolnou protitankovou a aktivní obranu. Bojové úkoly může pluk plnit na širší frontě, než obyčejný motostřelecký pluk.

Za pochodu s předvídaním střetného boje působí motostřelecký pluk v předsunutém odřadu, nebo plní úkoly v hlavních silách divize. Jako předsunutý odřad divize bude tehdy, má-li se při pochodu zmocnit výhodné čáry a zadržet značné uskupení přicházejícího nepřítele, překonat rozsáhlé prostory radiačního zamoření, prostory zátarasů a má-li uskutečnit rychlý manévry.

V čele hlavních sil divize pluk pochoduje v případě, kdy ve střetném boji plánujeme použít jaderných zbraní a má-li rychle využít jejich výsledků pro úplné zničení nepřítele. V hlavních silách divize pluk pochoduje, jestliže podle zámyslu velitele divize má v součinnosti s tankovým plukem vést rychlý úder do boku a týlu nepřítele nebo odrážet možný boční úder jeho tankového uskupení.

Pochodová sestava pluku se vytváří v závislosti na charakteru obdrženého úkolu a zpravidla se skládá z předsunutého odřadu, jednotek pochodového zajištění, odřadu k zabezpečení pohybu, hlavních sil a týlových jednotek.

Předsunutý odřad vysílá pluk v případě, plní-li samostatný úkol, nebo působí-li na směru izolovaném od hlavních sil divize. Stanovíme mu úkol předejít nepřítele a zmocnit se výhodných čar, udržet je do příchodu hlavních sil pluku. Tvoří jej motostřelecký prapor, zesílený dělostřelectvem (až oddílem), tankovou rotou a jednotkami speciálních druhů vojsk.

Pochodové zajištění u pluku vysíláme podle platných zásad.

Předsunutý odřad (prapor) se zajišťuje od nepřítele čelní pochodovou záštitou v síle do rot, na bocích bočními záštitami v síle až čtyři. Pochodové záštity se zajišťují pátracími vozidly. Do ohroženého boku si vysílají stojící boční záštity. Vzdálenost jednotek zajištění zpravidla bývá: předvoje 20—30 km, pochodových záštit 5—10 km, pátrací vozidla postupují na dohled.

Hlavní síly pluku se člení do hloubky na praporeční proudy, se vzdálenostmi mezi nimi 2—3 km. Vzdálenost mezi vozidly je až 50 km a někdy i více. Protitanková záloha a přidělené dělostřelectvo pochodují v čele hlavních sil.

Tankový prapor v závislosti na situaci používáme centralizovaně. Postupuje celý v čele hlavních sil pluku, nebo jej po rotách přidělujeme motostřeleckým praporům. Zkušenosti z cvičení ukazují, že vyčlenění tankových rot k posílení motostřeleckých praporů bude nejčastější, protože se tím zvyšují jejich úderné a palebné možnosti. Při tom motostřelecké jednotky mají možnost spolehlivě chránit tanky před palbou protitankových prostředků.

Odřady k zabezpečení pohybu vytváříme na každé pochodové ose. Do jejich sestavy zpravidla určujeme ženijní družstvo (popř. četou od ženijní komunikační rot), chemiky průzkumníky, automobily se silničními a mostními konstrukcemi, mostní tank (popř. buldozery na podvalnicích). Postupují za předvojem (čelní pochodovou záštitou). Není-li nebezpečí střetnutí s nepřítelem, můžeme odřad vysílat předem na určené úseky pochodové osy. Všechna bojová a dopravní vozidla vybavíme prostředky pro zvýšení průchodivosti. Do

sestavy každého proudu začleníme jedno — dvě závěsná buldozerová zařízení (radlice), která jsou připravena k použití.

Týlové jednotky pluku vytvářejí za pochodu samostatný proud a pohybují se za hlavními silami pluku ve vzdálenosti 2—3 km.

Hloubka proudu hlavních sil pluku při pochodu záleží na počtu vyčleněných pochodových os a na počtu přidělovaných prostředků. Při pochodu po jedné ose s uvedenými vzdálenostmi mezi vozidly a proudy tvoří hloubka hlavních sil pluku 15—20 km, po dvou osách 8—10 km. Hloubka proudu hlavních sil praporu, určeného jako předsunutý odřad (předvoj), dosahuje 2—3 km. Za těchto podmínek se pluk, určený pro střetný boj s vysunutím k předvoji, rozvine v průměru za 1—1,5 hodinu a prapor s vysunutím k čelní pochodové záštitě za 20—30 minut. V případě, že se rozvinují na místě, sníží se potřebný čas asi na jednu třetinu.

Pochodové možnosti pluku. Podle zkušeností ze cvičení průměrná rychlost samostatných praporek proudů na bojových vozidlech pěchoty dosahuje 30—40 km/h ve dne a 25—30 km/h v noci. Při zařazení tankových a ostatních posilových jednotek do sestavy motostřeleckých praporů dosahuje 20—30 km/h a délka denního pochodu 250—300 km a více. V zimě na zledovatělých vozovkách se průměrná rychlost pohybu a délka denního pochodu zpravidla snižuje na 30—50 %.

Zásoba paliva umožňuje bojovým vozidlům pěchoty překonávat s jednou náplní při pochodu na nepevněném vozovce vzdálenost až 500 km.

Velení jednotkám a taktéž spojení za pochodu se u pluku na BVP uskutěčňuje podle stejných zásad jako u ostatních motostřeleckých pluků.

K použití pluku ve střetném boji

Při použití jaderných zbraní využíváme pluk na hlavním směru k rychlému čelnímu úderu s cílem rychle využít výsledků jaderných úderů, rozdělit a ničit nepřítele po částech. Při použití klasických prostředků ničení můžeme pluk využít k hlubokému obchvatnému manévru do boku a týlu nepřátelského uskupení. V jednom i druhém případě pluk rychle vychází na určenou čáru a samostatně nebo v součinnosti s ostatními útvary divize ničí hlavní uskupení nepřítele, rychlým úderem odděluje a ničí jeho přicházející zálohy.

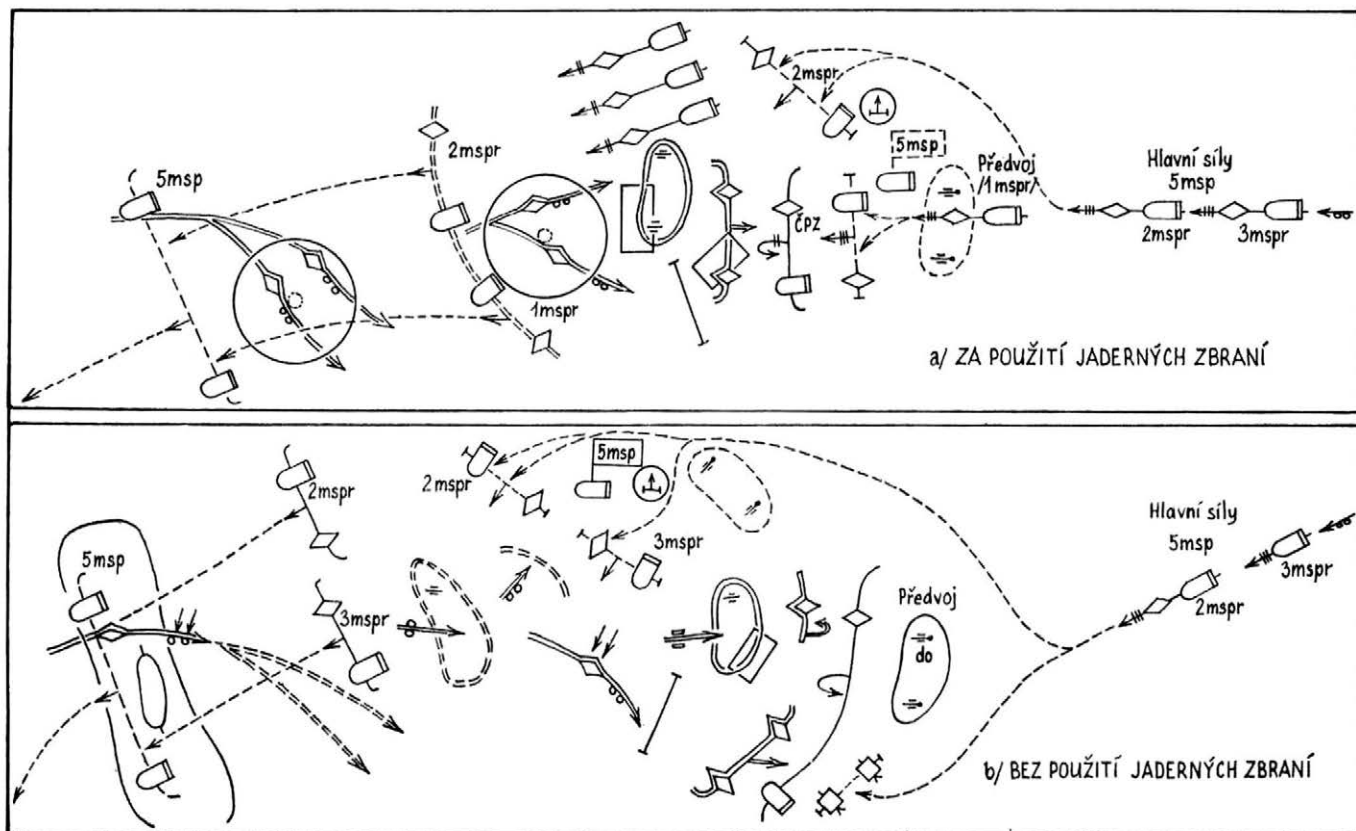
Bojová sestava pluku ve střetném boji bude zpravidla v jednom sledu s vyčleněním silné vševojskové zálohy. Do prvního sledu zpravidla určujeme dva motostřelecké prapory; do vševojskové zálohy — do motostřeleckého praporu. Vytvoření silné zálohy umožňuje úspěšně řešit úkoly, které vyvstanou v průběhu boje při nenadálé změně situace. Protitankovou zálohu tvoří organická baterie PTRS. Pohyblivý odřad zatarasovací vytváříme z organických a přidělených ženijních jednotek.

Ve střetném boji pluku určujeme bližší úkol a směr dalšího útoku. Bližší úkol závisí na jeho místě v bojové sestavě divize (viz obr. 1).

Při útoku na hlavním směru divize má zpravidla úkol zničit nepřítele ve směru útoku a zmocnit se prostoru, který zabezpečí výhodné podmínky k rozvíjení útoku.

Je-li na směru činnosti předsunutého odřadu vysazen vrtulníkový výsadek, zaměřuje odřad své úsilí na spojení s ním.

Šířka pásma bojové činnosti pluku ve střetném boji dosahuje na směru hlavního úderu 5 km, na druhém směru až 10 km.

Obr. 1

Způsoby činnosti pluku ve střetném boji. Při zahájení střetného boje se pluk a jeho jednotky rozvinují z pochodového proudu do předbojové a bojové sestavy. Zpravidla se to uskutečňuje pod ochranou předvoje; ten vždy při střetnutí s nepřítelem s využitím manévru a prudké zteče z chodu ničí jeho zajištění, směle se probíjí k hlavním silám, aktivní a rozhodnou činností je poutá a tím zabezpečuje rozvinování hlavních sil pluku. Jestliže jej nepřítel předejde v rozvinutí, poutá ho předvoj na široké frontě palbou všech zbraní, ničí ho a zabezpečuje výhodné podmínky pro rozvinutí hlavních sil pluku. Činnost předvoje podporujeme dělostřelectvem a letectvem.

Velitel pluku se při zahájení boje přemísťuje k předvoji, upřesňuje mu úkol, činí rozhodnutí k rozvinování hlavních sil, upřesňuje palebným prostředkům a jednotkám bojové úkoly a řídí jejich vyrazení, rozvinování a boj. Jestliže pluk za pochodu postupuje v hlavních silách divize, velitel pluku po obdržení bojového úkolu ihned vysílá průzkum, stanoví úkoly palebným prostředkům a jednotkám a organizuje jejich vyjití na čáru rozvinutí k úderu v určeném směru.

Pluk se rozvíjí na co nejmenší vzdálenost od určené čáry s tím, aby bez snížení rychlosti z chodu zaujal bojovou sestavu a zahájil zteč. Jak ukazují zkušenosti z taktických cvičení, těmto požadavkům zpravidla odpovídá vzdálenost 8—10 km pro pluk a 4—5 km pro prapor.

Jednotky přecházejí do zteče na bojových vozidlech při překvapení nepřítele, je-li tento v proudech nebo zahájil-li rozvinování do bojové sestavy. V těchto případech je hlavním způsobem jeho ničení prudká zteč s cílem rozbití nepřítele nebo úder do boku.

Motostřelecké jednotky pluku v pěší sestavě povedou zteč zpravidla tehdy, jestliže nepřítel nebyl dostatečně zničen palbou, stačil rozvinout větší část vlastních sil, zvláště protitankových prostředků při činnosti v pokrytém a těžko dostupném terénu pro tanky a bojová vozidla pěchoty a též při omezené viditelnosti. V těchto případech bojová vozidla pěchoty budou postupovat od čáry k čáře a palbou podporovat zteč svých jednotek.

K použití pluku v útoku

V útoku motostřelecký pluk je v prvním nebo druhém sledu divize, nebo vytváří její zálohu; při rozvíjení útoku může působit též jako předsunutý odřad.

Do prvního sledu divize zasazujeme pluk tehdy, útočíme-li s použitím jaderných úderů na opěrné body nepřítele na předním okraji a v nejbližší hloubce. Jestliže zničíme obranu nepřítele spolehlivě klasickými prostředky, může pluk útočit v prvním sledu i bez použití jaderných zbraní.

V prvním sledu divize pluk působí zpravidla na směru hlavního úderu v součinnosti s tankovým plukem tak, aby co nejúčelněji využil výsledků jaderných úderů, palby klasických prostředků ničení a aby prolomil obranu nepřítele ve vysokém tempu a do velké hloubky.

Při průlomu připravené obrany bez použití jaderných zbraní bude pluk zpravidla ve druhém sledu divize připraven k stupňování úsilí, k odrážení protizteče silnějšího nepřítele, jeho obklíčení a zničení v součinnosti s ostatními útvary divize, k rozvíjení útoku do hloubky a k pronásledování.

Jako předsunutý odřad motostřelecký pluk využíváme po ukončení průlomu obrany nepřítele k ovládnutí důležitých čar a objektů v hloubce, přepraviš

přes vodní překážky a plnění jiných úkolů. K posílení jeho samostatnosti můžeme pluk posílit jedním až dvěma dělostřeleckými oddíly a baterií raketo-
metů „GRAD“.

Bojovou sestavu pluku tvoří jednotky prvního a druhého sledu (vševoj-
sková záloha), dělostřelectvo, protiletadlové prostředky, protitanková záloha
a pohyblivý odřad zatarasovací (**viz obr 2**). Při cvičeních se bojová sestava
pluku skládala zpravidla ze dvou sledů.

Bojovou sestavu pluku v jednom sledu vytváříme, jestliže bude nutný mo-
hutný počáteční úder na obranu nepřítele, průlom mezilehlých čar v průběhu
útku a též při nedostatku sil a prostředků. Bojovou sestavu motostřeleckých
praporů vytváříme z jednoho nebo dvou sledů a motostřeleckých rot zpra-
vidla z jednoho sledu s vytvořením zálohy.

Motostřelecký prapor na hlavním směru posilujeme zpravidla dvěma tan-
kovými rotami. Jestliže prapor prvního sledu určíme předem pro činnost jako
předsunutý odřad, posílíme jej tankovou rotou.

Tankový prapor můžeme používat i centralizovaně k prudkému rozvinutí
útku do hloubky ihned po jaderných úderech v součinnosti s ostatními jed-
notkami.

Šířka pásma útoku pluku bude různá. Při činnosti jednotek v pěší sestavě
jsou rozestupy mezi bojovými vozidly pěchoty až 100 m a mezi družstvy
50 m. Budou-li rozestupy menší, značně se sníží možnost využití schopností
zbraňového systému BVP. Jestliže bude útočit na bojových vozidlech pěchoty,
rozestupy mezi nimi nebudou menší než 150 m, protože při menších rozestu-
pech by roje nemohly vést palbu na cíle, které jsou ve směru postupu bojo-
vých vozidel. Proto bude šířka útočné sestavy motostřelecké roty až 1 km,
pásma útoku praporu 2—3 km a pluku 5—6 km.

Při použití klasických prostředků ničení pluku přidělíme pásmo útoku
a úsek průlomu obrany nepřítele široký 2—3 km. Při použití jaderných zbraní
úsek průlomu bude obvykle stejný jako pásmo útoku.

Bojové úkoly pluku prvního i druhého sledu při útoku stanovíme v závis-
losti na situaci — v souladu s Polním řádem pozemního vojska Českosloven-
ské lidové armády.

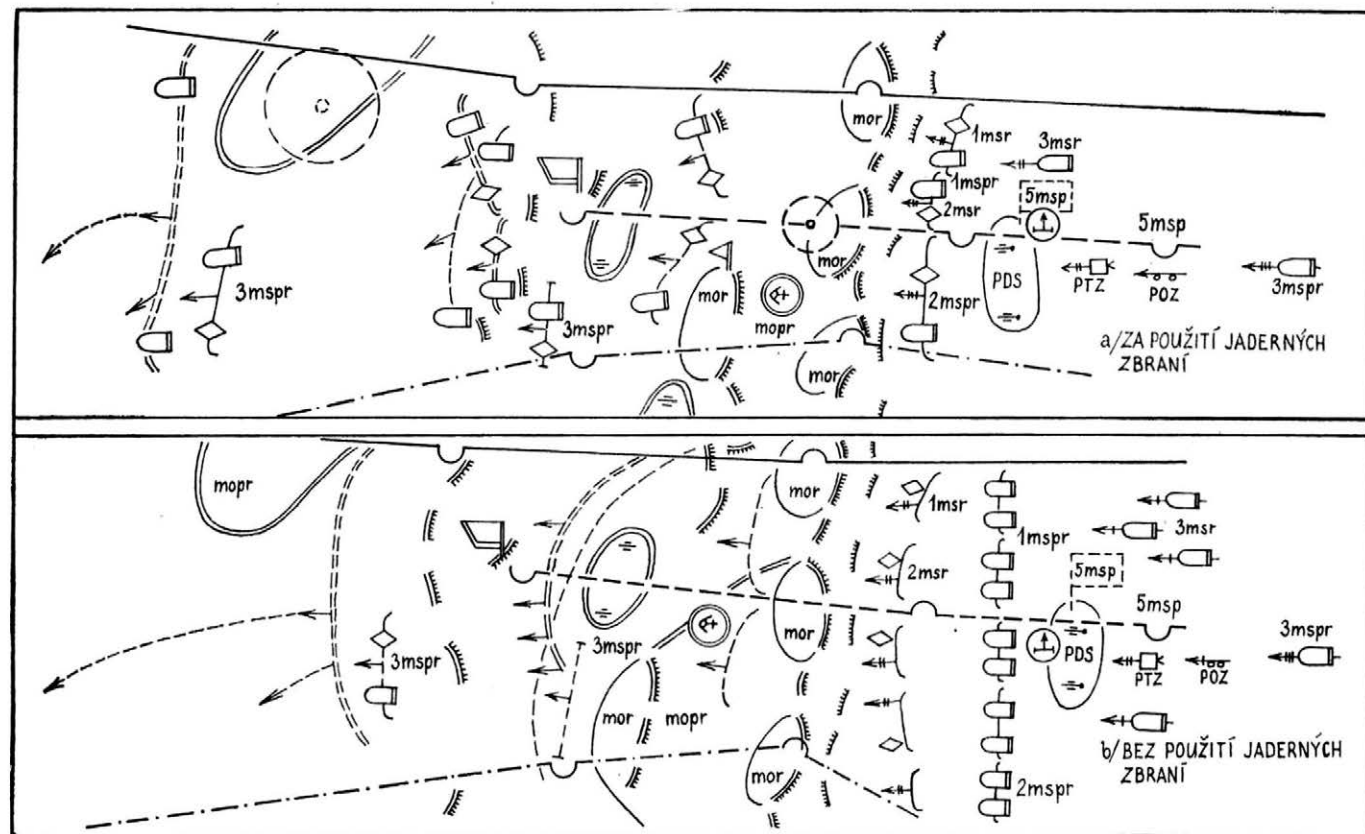
Prvosledovému praporu pluku určujeme bližší úkol, následující úkol a směr
dalšího útoku; rotě a praporu druhého sledu bližší úkol a směr dalšího útoku.

Bližším úkolem prvosledového praporu zpravidla bude zničení nepřítele
a ovládnutí prvosledových opěrných bodů rot; následujícím úkolem zničení
nepřítele a ovládnutí opěrných bodů rozmístěných v hloubce obranného ra-
jónu prvosledového praporu. Bližším úkolem druhosledového praporu při jeho
zasazení do boje bude dokončení průlomu obrany prvosledové brigády ne-
přítele a ovládnutí postavení jejich záloh.

Bližší úkol prvosledové roty je zpravidla stejný jako bližší úkol praporu,
druhosledové roty stejný jako následující úkol praporu.

Vedení útoku. V závislosti na situaci, zvláště na stupni zničení nepřítele
jadernými zbraněmi a palbou klasických prostředků, a na sýzdnosti terénu
jednotky budou používat různé způsoby činnosti: v pěší sestavě, na bojových
vozidlech, v bojových a předbojových sestavách, popř. i v proudech.

Při útoku s použitím klasických prostředků ničení nebo v terénu těžkodo-
stupném pro tanky a bojová vozidla pěchoty, když obrana nepřítele a zvláště
jeho protitankové prostředky nejsou spolehlivě zničeny, půjde o zteč v pěší

Obr. 2

sestavě. Při přiblížení jednotek k úseku průlomu roje pod ochranou palby dělostřelectva sesedají, ihned za tanky průchody překonávají minové záтары a vedou zteč na nepřítele. Bojová vozidla pěchoty s využitím terénu skoky od skrytu ke skrytu postupují za vlastními jednotkami na vzdálenost 300 až 500 m a podporují je palbou. Po ovládnutí rotních (praporečnických) rajónů obrany velitelé ihned přivolávají bojová vozidla pěchoty, řídí nasednutí rojů a rychlý postup do hloubky obrany. Při odporu nepřítele jednotky rychle sesedají, bojová vozidla pěchoty zaujímají skrytá palebná stanoviště a podporují je palbou z místa. Jestliže probíhá zteč na bojových vozidlech s využitím jaderných úderů a ostatních prostředků ničení, motostřelecké jednotky společně s tanky pronikají přes vlny, rychle překonávají prostory jaderných úderů a prudce rozvíjejí útok do hloubky. Při naražení na opěrné body nepřítele sesedají a společně s tanky za podpory palby dělostřelectva a úderů letectva vedou z chodu zteč na nepřítele.

V průběhu rozvíjení útoku jednotky s využitím neobsazených a umlčených úseků a mezer v bojových sestavách nepřítele a vln, které se vytvořily po jaderných úderech, na bojových vozidlech pěchoty prudce pronikají do hloubky obrany nepřítele, ničí ho údery do boku a týlu a z chodu prolamují mezilehlá postavení ještě před tím, než na nich zorganizoval systém palby. Zvláštní pozornost při tom musí věnovat průzkumu na křídlech.

Odrážení protiztečí probíhá podle obvyklých zásad. Na čáru určenou k odrážení protizteče se motostřelecké jednotky přesunují na bojových vozidlech pěchoty. Vojská sesedají a rozmisťují se před tanky a chrání je před protitankovými prostředky nepřítele. Bojová vozidla pěchoty využívají terénu a zaujímají postavení 300—500 m za vlastními jednotkami.

Pronásledování ustupujícího nepřítele zahájíme po průlomu obrany a odrážení jeho protiztečí.

K ovládnutí přepravišť přes vodní překážky, komunikačních uzlů, prostorů uložení jaderných min a jiných objektů na ústupových cestách nepřítele pluk vysílá předsunutý odřad. Někdy místo předsunutého odřadu bude pluk vysílat předvoj nebo zesílené pochodové záštity.

Násilný přechod vodních překážek pluk uskutečňuje v průběhu rozvíjení útoku zpravidla z chodu na bojových vozidlech pěchoty a přidělených samohybných přepravních prostředcích.

Příprava bojových vozidel pěchoty k násilnému přechodu probíhá předběžně při postupu k vodní překážce a konečná ve skrytu blízko břehu. Zvláštní pozornost věnujeme pevnému uzavření příklopů, střílen, dveří, bezporuchovosti vodního čerpadla a tomu, aby všichni vojská měli obléknuty záchranné vesty.

Hlavní síly pluku po příchodu k řece pod ochranou palby dělostřelectva, přímé palby tanků a palby PTRS — rozmístěných na vlastním břehu v blízkosti vodního toku — překonávají vodní tok za chodu a prudce rozvíjejí útok do hloubky. V průběhu násilného přechodu motostřelecké jednotky vedou palbu z bojových vozidel pěchoty na zjištěné palebné prostředky nepřítele. Po vyjití na protilehlý břeh v závislosti na situaci probíhá zteč na bojových vozidlech nebo v pěší sestavě.

Ostatní jednotky pluku — tankový prapor, organické a přidělené dělostřelecké baterie a PTRS — se připravují na samohybných přepravních prostředcích a týlové jednotky po zřízených mostech.

K použití pluku v obraně

V obraně pluk používáme na zvláště ohroženém tankovém směru, podle situace v prvním, obvykle však ve druhém sledu divize.

Úsek obrany pluku se skládá z prvního a druhého postavení, palebného postavení dělostřelectva a prostředků PVO, prostoru rozmístění protitankové zálohy, palebných čar pro druhosledové tankové a motostřelecké jednotky a protitankovou zálohu, ze systému palby a zátarasů, záložních (klamných) opěrných bodů, rajónů a postavení, cest pro manévry a velitelských stanovišť.

Při činnosti v prvním sledu pluku stanovíme úkol způsobit maximálně ztráty útočícímu nepříteli palbou již před předním okrajem, udržet důležité prostory v terénu, vytvořit příznivé podmínky ke zničení nepřátelského uskupení, které se vklínilo do obrany palbou a protiztečí druhého sledu. Pluku zpravidla určujeme širší úsek obrany (**viz obr. 3**).

V druhém sledu divize je pluk zpravidla tehdy, když hlavní úsilí je položeno v hloubce pásma a zámyslem činnosti je zničení vklíněného nepřitele jadernými údery (**viz obr. 4**). V takovém případě se pluk nejčastěji rozmisťuje na třetím postavení a je připraven k protizteči nebo manévru na ohroženém směru.

Pluku ve vševojskové záloze určíme prostor rozmístění zabezpečující rozptýlení jeho jednotek, stálou pohotovost k okamžitému zahájení protizteče nebo k manévru na ohrožený směr.

Pro protizteč pluku určíme několik směrů; na každém z nich jsou hlavní a záložní čáry rozvinutí a pochodové osy, které k nim směřují. Směry protizteče určíme s přihlédnutím k tomu, aby pluku umožňovaly vyjít do boku a týlu uskupení nepřitele, které se vklínilo do obrany. Palebné čáry tanků a BVP k zničení tanků určíme na křídlech nebo ve směru protizteče.

Nezávisle na umístění pluku v bojové sestavě divize se jeho obrana vždy buduje s přihlédnutím k nutnosti odražení úderu silnějšího nepřitele. Za tímto účelem mu určíme takovou šířku úseku obrany, aby umožňovala vytvoření potřebné hustoty sil a prostředků, narůstání odporu útočícímu nepříteli, zabezpečovala volnost manévru jednotkami, zvláště druhým sledům (zálohám), rozptýlení bojové sestavy do šířky a do hloubky s cílem ochrany proti ZHN.

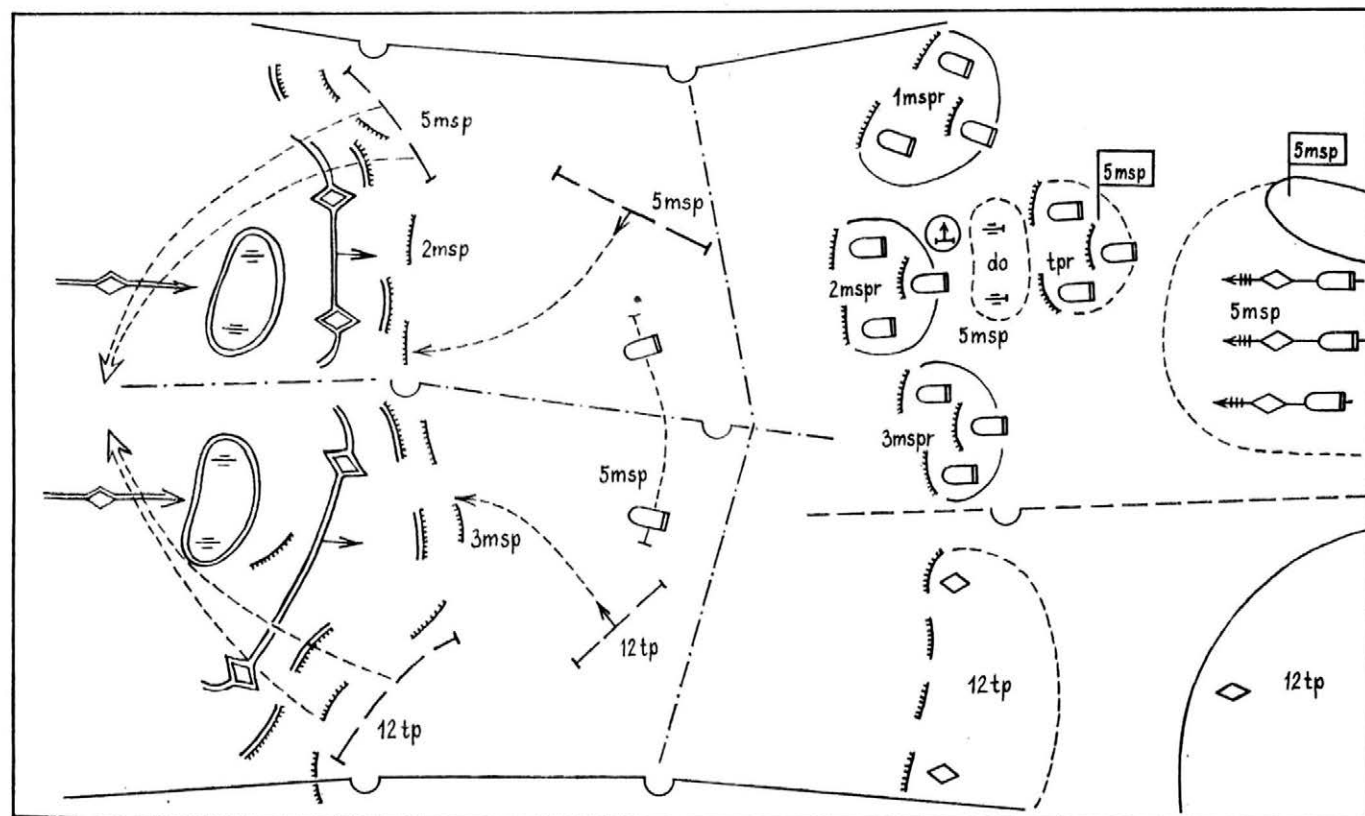
Bojová sestava pluku v obraně je ve dvou nebo v jednom sledu. Stejná bojová sestava je i u praporů.

Jednosledové uspořádání bojové sestavy pluku (praporu) je při zaujímání obrany na podružných směrech a též při nedostatku sil a prostředků v průběhu útoku.

Tankový prapor budeme častěji využívat v druhém sledu a to jak samostatně, tak i spolu s jedním z motostřeleckých praporů.

Motostřeleckým praporům určujeme rajóny obrany. Jejich základ tvoří rotní opěrné body, které se skládají z opěrných bodů motostřeleckých čet, palebných stanovišť tanků a ostatních prostředků. Mezery mezi opěrnými body rot dosahují 1,5 km; mezi opěrnými body čet 300 m; šířka opěrných bodů rot je 1 000—1 500 m, hloubka 500—800 m. Motostřeleckému praporu a rotě druhého sledu kromě toho určíme směr protizteče, čáry rozvinutí a palebné čáry.

Bojová vozidla pěchoty a tanky se zpravidla rozmisťují v opěrných bodech vlastních jednotek na vzdálenost až 150 m od sebe. Pro kruhovou obranu jim určíme palebná stanoviště a doplňkové sektory.

Obr. 4

Vedení obrany. Zkušenosti ze cvičení ukazují, že motostřelecké útvary a jednotky, které mají velký počet protitankových prostředků, jsou schopny zničit značný počet tanků a ostatních obrněných vozidel nepřítele ještě před jeho příchodem k přednímu okraji obrany.

Tanky a obrněné transportéry, které pronikají do hloubky obrany, ničíme palbou dělostřelectva, jednotkami druhých sledů a protitankovou zálohou. Druhý sled pluku podle situace využíváme k protizteči na nepřítele, který se vklíní do obrany, nebo k zaujetí připravených palebných čar a odražení zteče převahy tanků a pěchoty nepřítele palbou z místa.

Palebné čáry zaujímá dvěma způsoby. V prvním případě si vysunuje bojová vozidla pěchoty a motostřelci zůstávají v zaujatých opěrných bodech; v druhém (častějším) si vysunuje bojová vozidla pěchoty obsazená motostřelci. Motostřelecký prapor druhého sledu v závislosti na ženíjném vybudování palebné čáry se rozvíjí do jednoho nebo do dvou sledů s mezerami mezi rotami 1—2,5 km. Rota druhého sledu se rozmísťuje na vzdálenost 800 až 1 000 m od prvního sledu. Jestliže motostřelce (roje) vyvádíme na palebnou čáru, rozmísťují se před bojovými vozidly pěchoty a v součinnosti s nimi palbou ručních zbraní včetně ručních protitankových zbraní odrážejí zteče nepřítele.

Protizteče pluk vede zpravidla spolu s druhým sledem divize, v součinnosti s druhými sledy sousedních pluků nebo samostatně. Při samostatné protizteči zúčastní se jí i druhé sledy (zálohy) praporů prvního sledu.

Motostřelecký pluk druhého sledu divize zpravidla vede protizteč do boku nepřítele, který se vklíní do obrany. Vedeme-li na nepřítele jaderné údery, motostřelecké jednotky působí na bojových vozidlech pěchoty, jinak působí v pěší sestavě.

Otázky bojového použití útvarů a jednotek vyzbrojených bojovými vozidly pěchoty, jakož i způsoby jejich bojové činnosti, jež jsou obsahem tohoto článku, nejsou konečné. Vyžadují další studium a zdokonalování včetně zobecňování zkušeností z výcviku a cvičení u těch velitelů, kteří mají delší praxi ve velení těmito útvarům.